

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy ve věci

žalobce: **MAGION systém, a.s.**
sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín
zastoupené advokátem Mgr. Markem Šimkou
sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: **Masarykova univerzita**
sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 12. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0140/2023/VZ, č. j. ÚOHS-44147/2023/162

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 11. 12. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0140/2023/VZ, č. j. ÚOHS-44147/2023/162 (dále jen „napadené rozhodnutí“), předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda“) zamítl rozklad navrhovatele (žalobce) proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „žalovaný“ nebo „Úřad“) ze dne 13. 9. 2023, č. j. ÚOHS-34911/2023/500 (dále jen „rozhodnutí úřadu“), vydanému ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (osoby zúčastněné na řízení), Masarykovy univerzity, IČO 00216224 (dále též „MU“ či „zadavatel“).
2. Zadavatel zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „ZZVZ“) dne 29. 4. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení „*Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*“ zadávací řízení se soutěžním dialogem (dále jen „ŘSSD“), přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. Z2019-004453, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 086-222638, ve znění pozdějších oprav k uveřejnění (dále jen „zadávací řízení“ či „veřejná zakázka“).
3. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 10. 2. 2023, kdy žalovaný obdržel prostřednictvím datové schránky dva návrhy. První návrh směřoval proti rozhodnutí o vyloučení (žalobce nesouhlasil s formulací důvodů pro vyloučení) a bylo předmětem správního řízení, jenž Úřad vedl pod sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ a o němž bylo rozhodnuto zdejším soudem v rozsudku ze dne 27. 6. 2025, č. j. 29 Af 29/2023-287 (dále jen „řízení 105“). Druhý návrh směřoval proti volbě druhu zadávacího řízení a bylo na základě něj zahájeno samostatné správní řízení, které Úřad vedl pod sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ (dále také jako „řízení 106“) a o kterém je vedeno nynější soudní řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobce popisuje jednotlivá řízení, proti kterým brojí samostatnou žalobou.

K vadnému postupu žalovaného

5. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise. Žalovaný neodůvodněně postupoval odlišně od své praxe, zejména praxe při rušení nezákonného rozhodnutí o námitkách. Tím porušil § 2 odst. 4 správního řádu. Závěry žalovaného ohledně přípustnosti ŘSSD nemají poklad v dokazování a nebyly zadavatelem doloženy. Zadavatel neunesl

břemeno tvrzení ani břemeno důkazní. Obdobné ekonomicko-informační systémy (dále také jako „EIS“), které poptává zadavatel, pořizují srovnatelní zadavatelé ve standardních řízeních, zejména v otevřeném řízení. Na EIS nelze *a priori* a pohlížet jako na plnění splňující podmínky dle § 60 odst. 1 ZZVZ. Zadavatel měl konkrétně doložit, jak došlo k naplnění zákonných požadavků. Žalovaný setrval u prostého opakování výroků a tvrzení zadavatele. Obvyklá praxe by měla být indicií, že je potřeba posoudit individuální poměry na straně zadavatele. K takovému posouzení však nedošlo.

6. Namísto aby žalovaný posoudil, zda zadavatel směřuje k podstatným, nikoliv marginálním úpravám, žalovaný obviňuje žalobce, že nekonkretizuje, že by odlišnost poptávaného plnění od toho, co trh nabízí, byla pouze marginální či snadno popsitelná. Závěry žalovaného popírají základní zásadu, že je povinností zadavatele unést důkazní břemeno ohledně přípustnosti volby konkrétního postupu. Žalovaný nepřipustně přenáší na žalobce odpovědnost zadavatele za řádné vymezení zadávacích podmínek. Zadavatel nikdy svůj postup neobhájil, neuvedl konkrétní přezkoumatelnou argumentaci. Žalovaný prázdné fráze zadavatele pouze opakuje, neučinil žádné posouzení a zkoumání, zda úpravy jsou kosmetické nebo podstatné. Závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování a nevyplývají ze správního spisu.
7. ŘSSD je mimořádným druhem zadávacího řízení. Mimořádnost dokazuje § 60 odst. 1 ZZVZ. Ten vymezuje podmínky, za nichž je možné ŘSSD použít. Pokud nejsou splněny, nelze jej použít. To je rozdíl oproti např. otevřenému řízení. To je „běžné“, a ŘSSD „mimořádné“. V bodě 32 jde o slovíčkaření – bylo by také možno říci, že ZZVZ neobsahuje žádné členění na řízení s restriktivním a s jiným přístupem, a přesto o restriktivním přístupu žalovaný hovoří v bodě 34. Nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav.

K nedostatečnému vypořádání námitek

8. Zadavatel splnění zákonných požadavků relevantně neodůvodnil. Svůj postup měl obhájit minimálně v rozhodnutí o námitkách. Tak neučinil, čímž porušil § 245 odst. 1 ZZVZ. Prázdňá floskule o hledání řešení nelze považovat za „podrobné a srozumitelné vyjádření“. Rovněž formulace, že se potvrdilo, že žádné řešení odpovídající zcela jeho potřebám na trhu neexistuje je prázdná a nic neříkající. Zadavatel mohl už lépe konkrétně označit aspekty, které na trhu nebyly přítomny, ale on je vyžaduje. Žalovaný měl postupovat podle § 263 odst. 5 ZZVZ a zrušit minimálně rozhodnutí o námitkách. Rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné. Pro takový postup není potřeba návrh navrhovatele. Ačkoliv Úřad podobná rozhodnutí činí běžně z vlastní iniciativy, v tomto případě se podanou možností vůbec nezabýval. Pokud v odst. 42 až 55 napadeného rozhodnutí žalovaný obhájí volbu zadávacího řízení, pak se nic z této argumentace v rozhodnutí o námitkách nevyskytovalo. Tento přístup je v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu.

K argumentaci ohledně volby ŘSSD

9. V odst. 42 až 55 napadeného rozhodnutí jsou prázdné fráze a obecná prohlášení nedokládající konkrétní argumenty a důvody pro volbu ŘSSD. Závěry předsedy v odst. 44 jsou nepodložené. Není jasné, proč z rozsáhlosti úkonů, které zadavatel vyžadoval v rámci předběžných tržních konzultací (dále jen „PTK“), by mělo být zřejmé, že jde o složitou problematiku. Zadavatel měl představit konkrétní otázky, aspekty a nedostatky, aby bylo možno ověřit, že se jedná o složité otázky, které nejsou upraveny v již existujícím řešení na trhu. Ani v odst. 45 napadeného rozhodnutí není konkrétní indicie, aspekt, jehož absenci na

trhu by bylo možno přezkoumat, posoudit a ověřit tvrzení zadavatele. Ani v odst. 46 rozhodnutí předsedy, v němž je odkaz na odst. 100 rozhodnutí žalovaného, nejsou uvedeny konkrétní argumenty. Zadavatel ignoruje, že na trhu existují více než jedno řešení, která umějí pokrýt jak zadavatele podobné velikosti a složitosti, tak i veřejnou vysokou školu. Není zřejmé, zda nutné úpravy dosahují míry podstatných změn.

10. Nepravdivý až manipulativní je odkaz na vyjádření žalobce, že sám potvrzuje, že nejde o typický produkt běžně dostupný na trhu. Tím, že zadavatel odmítá řešení, které teprve bude upravováno a programováno (jak zamýšlel žalobce), byla demaskována obhajoba zadavatele ohledně hledání neexistujícího řešení a ukázalo se, že zadavatel usiluje o běžné řešení na trhu, pouze je jeho zájmem, aby to nebylo řešení žalobce. Dezinterpretovat tuto argumentaci žalobce je nepřipadné a neoprávněné. Je třeba odmítnout argumentaci v odst. 50 napadeného rozhodnutí. Ta ignoruje, že jakkoli se žalobce úplné otevřenosti bránil, následně ji přislíbil. Přesto ji ÚOHS opakovaně používá. Zmatení pojmů a postupů naznačuje odst. 48 napadeného rozhodnutí. Žalovaný ukazuje, že zadavatel splnění zákonných podmínek pro ŘSSD zaměňuje se svou neschopností či neochotou ověřit stav trhu např. formou PTK. Opravdu zadavatel nebyl schopen seznámit se s licenčními podmínkami jednotlivých dodavatelů jinak než realizací ŘSSD? To je absurdní. Je zřejmé, že za důvod pro realizaci ŘSSD je fakticky vydávána nedostatečná příprava a nedostatečné úsilí zadavatele před zahájením zadávacího řízení. Nejedná se o legitimní odůvodnění ŘSSD.

K časovému aspektu dodávek

11. Žalovaný porušil zásadu rovného přístupu k účastníkům ve smyslu § 7 odst. 1 správního řádu. Stranil zadavateli a domýšlel pro něj argumentaci. To se projevilo v odůvodnění toho, proč zadavatel odmítá řešení žalobce „na míru“. Zadavatel odmítal řešení na míru, jelikož by takové řešení bylo dodáno za dlouhý časový úsek. Žalobce poukazuje zejména str. 4 rozhodnutí o vyloučení žalobce. Apel na rychlost se prolíná i řadou dalších vyjádření zadavatele. Předseda v odst. 51 tuto argumentaci zadavatele popírá, ačkoliv se jedná o zásadní aspekt dosvědčující nesprávné jednání zadavatele. Zadavatel si o rychlosti řešení učinil soud, ale časovou otázku neměl postavenou najisto. Žalovaný akceptoval situaci odporující dosavadní rozhodovací praxi, dle které zadavatel může vyloučit dodavatele pouze pokud má všechny důvody vyloučení postaveny najisto. Zadavatel činil soudy a bez relevantních podkladů rozhodoval o vyloučení žalobce, a žalovaný tento postup aproboval jako správný.
12. Nad rámec žalobce odkazuje na účelovou argumentaci v odst. 49. napadeného rozhodnutí. Žalovaný se ptá žalobce, proč se domnívá, že může nabídnout řešení desetinásobně levnější než konkurence, ačkoliv velmi dobře ví, z čeho žalobce argumentaci čerpá. Žalovaný již jistě zná nabídkové ceny ostatních, a tedy je schopen tento argument žalobce relevantně vyhodnotit. Namísto toho ale žalovaný nečiní ani nic a argument pouze zpochybňuje bez relevantního vypořádání. Pokud žalovaný spekuluje o tom, že levnější může být v budoucnu i vlastní činnost zadavatele, opět pouze opakuje nepodložené argumenty zadavatele bez jakéhokoli vlastního relevantního vyjádření a kvalifikovaného uvážení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Námitky žaloby byly z větší části uplatněny již v rozkladu.

K námitkám vadného postupu Úřadu

14. Jako podklad pro prokázání důvodů o naplnění podmínek k užití ŘSSD měl zadavatel výsledky PTK s 12 dodavateli. Pro posouzení neobvyklosti stačila diskuse na jednání ze dne 1. 12. 2021. Zadavatel odůvodnil potřebu otevřenosti systému, potřebu možnosti další nové funkce dovyvinout sám. Zadavatel potřeby jasně popsal v zadávací dokumentaci k ŘSSD. Nemohl konkrétně vymezit zadávací podmínky, neboť neměl o finální podobě zadávacích podmínek ucelenou představu. To je podstatou ŘSSD. Zadavatel z PTK zjistil, že trh bez úpravy nic odpovídajícího jeho potřebám nenabízí. Nelze mu upírat právo na volbu druhu zadávacího řízení (viz rozsudek krajského soudu ze dne 29. 6. 2020 č. j. 30 A 145/2018-64). Nelze shledat nezákonnost ve volbě druhu zadávacího řízení jenom proto, že ve většině jiných případů se zadavatelům jevílo vhodnější využít otevřené řízení, pokud zadavatel unese důkazní břemeno o naplnění důvodů dle § 60 odst. 1 ZZVZ. Žalovaný důkladně posoudil, že nejde o marginální úpravy, ale zadavatel požaduje nový koncept stávajícího systému. ŘSSD vede k unikátnímu řešení. Zadavatel unesl důkazní břemeno o naplnění důvodů dle § 60 odst. 1 ZZVZ.

K nedostatečnému vypořádání námitek

15. Žalobce v rozkladu nebrojil proti rozhodnutí o námitkách, žalobou nepřipustně rozšiřuje okruh námitek posuzovaných na základě jeho rozkladu. Zadavatel nebyl povinen v rozhodnutí o námitkách označit detailní aspekty popisující, co považuje za řešení na trhu dostupná. Tím by prozradil informace, které nabízeli jiní dodavatelé, a v soutěžním dialogu by je znevýhodnil. Je rozhodující, zda zadavatel v rozhodnutí o námitkách poskytuje srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností. Rozhodnutí zadavatele o námitkách nelze považovat za nepřezkoumatelné.

K argumentaci ohledně ŘSSD

16. Žalovaný se vyjádřil jasně a konkrétně – zadavatel zvolil ŘSSD, jelikož si chtěl ujasnit, jakou míru otevřenosti rozhraní API jsou dodavatelé schopni poskytnout. Složitost otázky nespočívala v rozsáhlosti úkonů zadavatele v rámci PTK, ale v tom, čeho chce zadavatel prostřednictvím PTK dosáhnout. Nikoli žalovaný, ale žalobce se snaží v bodu 4.21 žaloby dezinterpretovat tvrzení druhé strany. Zadavatel deklaruje potřebu otevřenosti systému, aby mohl nové funkce dovyvinout sám. Tomuto konceptu řešení žalobce neodpovídalo. Tvrzení, že zadavatel usiluje o řešení, které není nabízeno žalobcem, je nepravdivé. Žalobce neuvedl přesvědčivý argument schopný vyvrátit, že by zadavatel poptával na trhu běžně dostupnou věc. Aby byla uspokojena potřeba zadavatele spočívající v otevřenosti systému, dodavatelé působící na trhu musejí upravit své již existující systémy dle požadavků zadavatele a vytvořit tak nové řešení. Je tak zřejmé, že byl naplněn důvod pro použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Pro posouzení, zda zadavatel naplnil důvod užití ŘSSD, není relevantní, zda žalobce otevřenost systému zadavateli přislíbil.

K argumentaci žalobce k časovému aspektu dodávek

17. Žalovaný se nedopustil porušení zásady rovnosti účastníků. Dále se žalobní argumentace ubírá směrem k posuzování vhodnosti řešení na míru, tedy k argumentaci týkající se důvodů vyloučení žalobce. To nebylo předmětem tohoto správního řízení. Žalovaný nemá důkaz o tom, zda by mohlo být řešení žalobce levnější oproti jiným dodavatelům, případně vývoji zadavatele. Uplatnění hlediska hospodárnosti odmítnutého řešení neměl žalovaný na základě čeho posoudit. Nelze po zadavateli chtít, aby si koupil něco, co nepotřebuje nebo nechce.

To je ne hospodárné. Je však podstatné, že otázka hospodárnosti není nijak spjata s oprávněností volby druhu zadávacího řízení.

IV. Vyjádření zadavatele jako osoby zúčastněné na řízení

18. Výběrové řízení je z pohledu rozsahu a dopadů na fungování MU zcela zásadní.

K procesním krokům žalobce

19. Procesní postup žalobce je motivován dosažením co nejdelšího časového období, po němž nebude MU oprávněna ukončit výběrové řízení. Procesní obstrukce, může hraničit se zneužitím práva. Výsledkem zadávacího řízení je soukromoprávní vztah zadavatele s vybraným dodavatelem a tento je od počátku významně regulován. Zneužití subjektivních práv překračuje hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv. Institut zneužití práva je nouzové řešení pro případy, že by formální právo vedlo k materiálně zřejmé křivdě. Zřejmou křivdu či rozpor se základními zásadami právního řádu spatřuje MU v omezení smluvní volnosti v rámci zadávacího řízení nad míru stanovenou legislativním rámcem.

Vyjádření k některým tvrzením žalobce

20. Žalobce se snaží vyvolat dojem libovůle na straně MU. Žalobce je již více jak dvacet let dodavatelem a v rámci výběrového řízení měl rovné postavení ve vztahu k ostatním dodavatelům. MU s ním jednala jako se všemi ostatními účastníky, a vyloučila jej z výběrového řízení v souladu s právní úpravou. Subjektivní hodnocení žalobce nezakládá protiprávnost postupu MU. Jde o systém, nikoli o dodavatele. MU vyhodnotila potřebu systému nové generace a má právo posoudit, zda stávající systém splňuje všechny potřeby. Důvody, pro něž je toto fungování nadále neudržitelné, jsou zejména nízká flexibilita a vysoká cena nových funkcí. Tvrzení žalobce o neexistenci potřeby výměny IS se nezakládá na pravdě. Poznámka o ceně a utrácení je irelevantní a dehonestující. Žalobce se účelově snaží vyvolat zdání, že MU ne hospodaří řádně s veřejnými prostředky a že nedodržuje legislativu týkající se zadávání veřejných zakázek. MU jako zadavatel nepochybila. Žalobce vykládá neurčité právní pojmy ve svůj prospěch, bez ohledu na účel a smysl jednotlivých ustanovení ZZVZ.

21. MU si je vědoma § 245 odst. 1 ZVZZ a vnímá, že zpracovat odůvodnění rozhodnutí o námitkách tak, aby vyhovělo přezkumu, je jedním ze složitějších úkolů zadavatele. Správní uvážení žalovaného při postupu dle § 263 odst. 5 ZZVZ a výklad pojmů „*pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů*“ jsou dle většiny současných rozhodnutí žalovaného dokonce aplikovány v neprospěch zadavatelů. Posouzení žalovaného či soudu by mělo být založeno na přiměřeném užití volné úvahy a interpretaci neodporující zásadám logiky a která má dostatečnou oporu v účelu a smyslu daného ustanovení i samotného ZZVZ. MU se snažila, aby z rozhodnutí o námitkách bylo seznatelné, proč při zadávání veřejné zakázky postupovala namítaným způsobem a proč tento považuje za souladný se ZZVZ. Zadavatelé mohou v rozhodnutí o námitkách své stanovisko vyjádřit podrobněji, avšak to, že tak neučinili, nevyvolává rozhodnutí o námitkách. Zamítnutí námitek žalobce bylo v souladu se zněním ustanovení § 245 ZZVZ.

K vadnému postupu úřadu

22. Podkladem pro rozhodnutí žalovaného byla kompletní dokumentace včetně nahrávek schůzek v rámci soutěžního dialogu. Z rozhodnutí žalovaného plyne, že pracoval s těmito důkazy a vyvodil z nich relevantní závěry. Žalobce se snaží předložit tezi o nedostatečném

prokázání a doložení podkladů pro naplnění důvodů pro vedení ŘSSD, o absenci konkrétních indicií, aspektů a argumentů. Je otázkou, co si představit pod těmito neurčitými pojmy. Konkrétní aspekty (stanoviska) MU uvedla. Argumentace žalobce je subjektivní a demagogická. Žalovaný dostatečně zdůvodnil, že byly dány podmínky naplňující dikci ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

K časovému aspektu dodávek

23. Argumentace žalobce obsažená v bodech 4.24 až 4.28 není podložena faktickým stavem věci, tvrzení jsou vytržena z kontextu a je zde snaha o dezinterpretaci odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Žalovaný se zabýval rozhodnutím i námitkami žalobce dostatečně.

V. Replika žalobce

24. Argumentace žalovaného je obecná, nepřipadná. Vyjádření žalovaného je nepřezkoumatelné. Není zřejmé, v čem spočívají specifika uspořádání zadavatele a statutu vysoké školy. Žalovaný spojuje nesouvisející skutečnosti. Nabídka žalobce nevypovídá o nabídce ostatních soutěžitelů. Označovat výsledek jednání za důkaz o celkové situaci je nesmyslné. Zadavatel nestojí o řešení žalobce na míru a dává přednost řešením dostupným. Žalovaný zaměňuje základní pojmy a znepréhledňuje podstatu problému (str. 3 vyjádření). Zadavatel nedoložil, že zakázkový vývoj je drahý (u žalobce maximálně desetitisíců korun). Vývoj by u žalobce probíhal v rámci dodání systému. Žalovaný i zadavatel to překrucují tak, že žalobce chtěl dodat systém a poté provádět drahý zakázkový vývoj. Ode dne dodání by byl vývoj dokončený a systém otevřený. Žalovaný prezentuje řešení žalobce jako nevyhovující. To je okolnost, kterou musí soud hodnotit spíše v řízení o nezákonném vyloučení žalobce z ŘSSD (sp. zn. 29 Af 29/2023). Žalovaný popisuje řešení žalobce jako nevhodné, ale podporuje rozhodnutí zadavatele zadávat zakázku v ŘSSD. Žalovaný v jedné větě obhajuje zadavatelovu volbu ŘSSD, a ve druhé větě haní řešení žalobce, které je údajně nevhodné. Zadavatel nemůže poptávat unikátní řešení a současně odmítnout řešení žalobce, které musí projít doplněním a vývojem. Buď zadavatel rozhodl o vyloučení žalobce nezákonně, nebo nezákonně zvolil ŘSSD. ZZVZ nekonstruuje ŘSSD jako lepší PTK. Takový výklad je nepřípustnou libovůlí zadavatele. Důvodem nemůže být, že zadavatel neví, co chce. Pokud by důvodem pro ŘSSD měla být neexistence řešení s co nejširším API, sám zadavatel to popírá, neboť odpovídající řešení nachází u jiných dodavatelů. Žalovaný ani zadavatel neuvádějí skutečnosti vzešlé z PTK, které by bylo možno přezkoumat. ŘSSD není běžnou formou zadávacího řízení. Protože ZZVZ pro užití ŘSSD předepisuje splnění konkrétních specifických podmínek, jedná se o výjimku, u které je zadavatel povinen splnění podmínek doložit. Důkazní břemeno nese zadavatel.
25. K důvodům pro zrušení rozhodnutí o námitkách měl žalovaný přihlédnout z vlastního podnětu. Pokud žalobce dokládá nejasnost vyjádření žalovaného i zadavatele, současně dokládá nejasnost a nedostatečnost rozhodnutí o námitkách.
26. Každá vysoká škola v ČR má svůj ekonomicko-informační systém, který pokrývá jak složitost této vysoké školy, tak specifika jejího statutu. To není třeba dokazovat. Protože zadavatel nevysvětlil, v čem vidí specifika svého statusu a složitosti, není možno říci, zda tato jsou pokryta na trhu dostupnými řešeními. Neurčitost vyjádření zadavatele je kladena k tíži žalobci. Nezákonného postupu se dopouští žalovaný. Žalobce prokázal, že jde o produkt běžný a běžně poptávaný v otevřeném řízení.

27. Žalobce souhlasí, že časový aspekt dodávek je pouze o doplňkovou argumentaci nemající vztah na volbu druhu zadávacího řízení. Je ilustrací, jak žalovaný posunuje význam a smysl vyjádření žalobce i zadavatele. Nicméně další věcná polemika v této věci je irelevantní.
28. Z preambule zadávací dokumentace plyne, že se zadavatel snažil prezentovat předmět plnění jako mimořádné a složité a zakrýt neschopnost či neochotu definovat předmět plnění předem. Uchyloval se k obecným, nepřezkoumatelným floskulím. Tvrzení zadavatele nevypovídá o jeho skutečných potřebách, nepřibližuje předmět plnění. Odkaz na preambuli zadávací dokumentace důkaz o splnění podmínek pro ŘSSD neobsahuje a zadavatel setrvává v důkazní nouzi.
29. Žalobce brojí proti svému vyloučení, volbě zadávacího řízení a diskriminačnímu přístupu. Pokud zadavatel přisuzuje žalobci jiné motivace, je to zadavatel, kdo deklaroval, že dojde k výměně stávajícího dodavatele (žalobce). To poskytuje představu o tom, kdo jedná účelově a tendenčně, s cílem vyloučit žalobce ze zadávacího řízení. V diskusi se zadavatelem o hodnotících kritériích (záznam z jednání v oblasti licenční, cenové a partnerské politiky ze dne 28. 6. 2022) zaznělo od zástupce zadavatele (prof. RNDr. L. M., CSc. (čas od 1:28:30 záznamu), že zadavatel nemá vyřešené, jak zajistí stejnou startovací čaru pro hodnocení nabídek dodavatelů a stávajícího dodavatele, a že to je otázka, která vyvolá stížnosti dodavatelů u ÚOHS. Zadavatel to vyřešil tak, že využil vysokou flexibilitu a relativně malou transparentnost ŘSSD, aby vyloučil žalobce. Osočení ze zneužívání práva ze strany zadavatele v tomto kontextu vyznívá prazvláštně.

VI. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k replice žalobce

30. Cílem žalobce je pouze zdržení celého řízení a jeho hlavním zájmem je pouze prodlužování stávajícího stavu. MU zvolila typ zadávacího řízení, který ZZVZ umožňoval. MU již na začátku deklarovala, že dojde k obměně systému, protože údržba, vývoj a další požadavky na tento systém již nevyhovovali představám a požadavkům MU. MU nikdy neuvedla, že dodavatelem nového systému nemůže být žalobce. Vyloučení žalobce bylo plně v souladu se ZZVZ.

VII. Vyjádření žalovaného k replice žalobce

31. Žalovaný setrvává na svých závěrech. Citovaná pasáž (2,23 repliky) byla myšlena tak, že žalobce nedoložil existenci jednoho či více řešení, která umějí pokrýt velikost a složitost obdobných organizací, jako je zadavatel (veřejná vysoká škola), a která odpovídají požadavkům zadavatele. Žalovaný uvedl, jaké specifické požadavky zadavatel potřeboval v rámci PTK projednat. ŘSSD nemá mít povahu mimořádného zadávacího řízení. Pro ŘSSD je typické, že předmět plnění není do detailu konkretizován. Tento závěr je ukotvený v důvodové zprávě. Zda jde o řízení mimořádné, či nikoli, je nerelevantní – zadavatel unesl důkazní břemeno.
32. Pokud by zadavatel již v rámci PTK zjistil, že někteří z dodavatelů dokážou naplnit jeho potřeby, nemusel by vést zdlouhavé jednání v rámci ŘSSD. Mohl by s dodavateli jednat v rámci JŘSU. V rámci ŘSSD zadavatel nezjišťoval, zda je takový produkt na trhu, ale jaké plnění nejlépe vyhoví jeho požadavkům. Žalobce se snaží zamlžovat podstatu sporu, již je volba ŘSSD, nikoli posuzování jeho vyloučení z důvodu předložení nevhodného řešení.

VIII. Duplika žalobce k vyjádření žalovaného k replice žalobce

33. Nad rámec uvedeného žalobce uvádí následující. Důvody pro volbu ŘSSD absentovali v rozhodnutí o námitkách. Bylo by nespravedlivé, aby zadavateli mohl až v průběhu správního řízení uvést komplexní argumentaci. Toto netransparentní a nepřezkoumatelné vypořádání námitek je žalovaným potíráno v rozhodovací praxi (viz např. rozhodnutí ze dne 4. 6. 2025 č. j. 20695/2025/500). Jde o vadu postupu zadavatele. Údajná složitost PTK nedokazuje, že by prostředí zadavatele bylo natolik složité, aby odůvodňovalo realizaci ŘSSD. Jediným důvodem ŘSSD je umožnění vyvíjet komerční produkt (vlastní SW aplikace), které hodlá nabízet např. ostatním vysokým školám. Toto se projevilo např. na ústním jednání před zdejším soudem dne 25. 6. 2025 ve věci sp. zn. 29 Af 29/2023, ale vyplývá např. i z vyjádření zadavatele jako osoby zúčastněné na řízení. Toto by nebyl to oprávněný důvod. Je zřejmé, že komerční produkt zadavatele by si vysoké školy musely pořídit postupem dle ZZVZ a zadavatel by byl jedním z dodavatelů. Mohlo by se ukázat, že potřeba, kvůli níž zadavatel prováděl ŘSSD, je neproveditelná, protože takový podnikatelský záměr je předem neúspěšný.
34. Požadavek na otevřené API je diskriminační vůči dodavatelům, kteří mají podnikatelský záměr vystavěný odlišně. Pokud by zadavatel tento požadavek formuloval v rámci otevřeného řízení, musel by obhájit jeho oprávněnost ve smyslu legitimnosti důvodů, pro něž hodlá omezit účast dodavatelů tohoto typu. Legitimním důvodem by nebyl záměr vyvíjet komerční produkt a nabízet ho na volném trhu, nebo ostatním vysokým školám. Diskriminoval by část trhu (či i jen jediného dodavatele, ve smyslu např. rozsudku NSS ze dne 23. 2. 2022 č. j. 6 As 295/2020-143). Záměr realizovat komerční produkt není oprávněný a legitimní záměr. V otevřeném řízení by byl požadavek otevřeného API neobhajitelný. Navzdory tomuto byl hlavním důvodem pro vyloučení žalobce, ale důvodem a obhajobou volby druhu zadávacího řízení.
35. Pracovníci ÚVT se přenášeli břemeno přípravy a popisu předmětu plnění na budoucí dodavatele. Tato údajná složitost není objektivní. Žalovaný neprovedl žádné nezávislé objektivní ověření charakteru potřeb zadavatele např. formou znaleckého či expertního posouzení. Záměr zadavatele nechat si představit dostupná řešení, aby si mohl vybrat, nelze zaměňovat se složitostí budoucího předmětu plnění, která by opravňovala k realizaci ŘSSD, ani to nedokazuje, že potřeby zadavatel nemůže uspokojit žádné řešení na trhu.

IX. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k duplice žalobce

36. Žalobce soudu předkládá pouze svou představu, co je a není dostatečné, pečlivé, podrobné či srozumitelné. Jeho představa nekoresponduje s dikcí zákona, s účelem a smyslem ustanovení ZVZZ. Žalobce vykládá neurčité právní pojmy ve svůj prospěch, mnohdy bez ohledu na účel a smysl ustanovení ZZVZ. To platí nejen pro žalobu, ale pro další vyjádření žalobce. V rámci dupliky se žalobce dopouští již tak velkých fabulací, že se MU jako veřejná vysoká škola musí ohradit. Jde zejména o tvrzení v bodech 2.7, 2.8. a 2.11 dupliky. Žalobce podsouvá zadavateli podnikatelský záměr. MU se ohrazuje proti těmto nepravdivým a nijak nepodloženým tvrzením. Obsah dupliky pouze deklaruje nedostatečný argumentační potenciál žalobce, jeho snahu řízení zdržovat, a to s jasnou motivací toho, že je stávajícím dodavatelem MU. Žalobce ve své duplice opět pracuje se subjektivní a demagogickou argumentací.
37. Zamítnutí námitek žalobce bylo v souladu se zněním ustanovení § 245 ZZVZ. Žalovaný své rozhodnutí dostatečně zdůvodnil, odkázal na konkrétní dokumenty a záznamy ze

zadávacího řízení, na jejichž základě dospěl k tomu, že byly naplněny podmínky § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

X. Vyjádření žalobce ze dne 14. 11. 2025

38. Žalobce se vyjadřuje k vyjádření zadavatele ze dne 12. 9. 2025, předloženému Nejvyššímu správnímu soudu v rámci řízení o kasační stížnosti, vedené pod sp. zn. 4 As 153/2025. Jedinou potřebou zadavatele by mohl být požadavek otevřeného API poptávaného proto, aby mohl systém přetvářet v komerční produkt nabízený jiným subjektům. Toto nemůže odůvodnit volbu ŘSSD. Žalobce odkazuje na audiozáznam z jednání v rámci ŘSSD ze dne 17. 10. 2022, čas 1:27:29: (...) *mít to jako vlastně službu pro zákazníky jakoby dalších stran*. Zadavatel odůvodňuje volbu ŘSSD naplňováním záměru nemajícím souvislost se statutem zadavatele jako veřejné vysoké školy. Zadavatel nesplňuje zákonné podmínky. Žalovaný byl povinen posoudit oprávněnost důvodů pro ŘSSD jako předběžnou otázku. Stejný důvod nemohl být hodnocen jako oprávněný důvody vyloučení.

XI. Ústní jednání

39. Při ústním jednání dne 15. 11. 2025 účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce zdůraznil, že zadavatel dostatečně neodůvodnil, proč zvolil zadávací řízení s otevřeným dialogem. Tento druh řízení zvolil proto, aby měl možnost vyloučit z řízení žalobce, který je stávajícím dodavatelem. Požadavek zadavatele na otevřené API vyplývá ze snahy zadavatele vytvářet komerční produkt. Dle názoru žalobce by mělo dojít ke zrušení zadávacího řízení, a to s ohledem na skutečnost, že od jeho zahájení již uplynuly čtyři roky a v dané oblasti došlo ke značnému vývoji. Mělo by být vyhlášeno nové řízení. Žalovaný konstatoval, že zvolený druh zadávacího řízení byl dostatečně zdůvodněn v dokumentaci a následně v rozhodnutí o námitkách. Ze strany zadavatele nebyl cílem komerční produkt. Vzhledem k tomu, že součástí zadavatele je i fakulta informatiky, chtěl toho zadavatel využít a některé aplikace si chtěl vyvíjet sám. Jednání žalobce lze označit za obstrukční, podařilo se mu zablokovat zadavatele na několik let. Zadavatel jako osoba zúčastněná na řízení uvedl, že věc vnímá stejně jako žalovaný. Zvolený druh zadávacího řízení byl dostatečně odůvodněn. Dle jeho názoru je významnou skutečností, že žalobce začal brojit proti druhu zadávacího řízení až poté, co byl z řízení vyloučen.

XII. Posouzení věci soudem

40. Krajský soud, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí předsedy, jakož i rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. Předmětem sporu je otázka, zda zadavatel postupoval při výběru druhu zadávacího řízení správně a zda zadavatel a správní orgány tento výběr dostatečně odůvodnily.
42. Krajský soud předesílá, že některé argumenty žalobce se na různých místech žaloby, repliky či dupliky opakují, jiné vznáší žalobce opakovaně přesto, že již byly řádně vypořádány správními orgány. Správní soud není povinen reagovat na každý dílčí argument v podání. Úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní, což může učinit i tak, že proti ní postaví vlastní ucelený argumentační systém, v jehož konkurenci námitky

jako celek neobstojí (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68).

43. Jak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Výše uvedené lze plně vztáhnout i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
44. Rovněž je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle něž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
45. Ze správního spisu soud zjistil, že zadavatel považoval za nutnou obměnu stávajícího informačního systému, pročež uskutečnil v letech 2019 až 2020 předběžné tržní konzultace s 12 dodavateli. Po těchto konzultacích dospěl k závěru, že žádný z dodavatelů nenabízí takovou míru otevřenosti API, kterou zadavatel požaduje. V Dokumentaci řízení se soutěžním dialogem zadavatel uvedl, že bude v souladu se zákonem až v rámci soutěžního dialogu podrobně zjišťovat možnosti dodavatelů a upřesňovat své potřeby. V rámci dialogu znovu přezkoumá možnost uplatnění přístupů na úrovni požadavků zadavatele na předmět veřejné zakázky, obchodní a jiné smluvní podmínky.
46. Zadavatel zahájil zadávací řízení se soutěžním dialogem (ŘSSD) s názvem *„Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu“*. Předmětem této veřejné zakázky dle Dokumentace řízení se soutěžním dialogem je otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu, včetně modulů personalistika a mzdy a ekonomika, tedy ekonomicko-personálního informačního systému s otevřeným API, které umožní zákaznický vývoj a rozvoj procesů a funkcí pro Masarykovu univerzitu, jeho nasazení do provozu na všech fakultách a dalších součástech MU, podpora tohoto provozu a další rozvoj EPIS, a to dle požadavků, které budou finálně specifikovány v průběhu soutěžního dialogu.
47. Dále zadavatel v Dokumentaci řízení se soutěžním dialogem uvedl, že s ohledem na specifika předmětu veřejné zakázky považoval za nezbytné jednat s účastníky zadávacího řízení o bližším vymezení předmětu veřejné zakázky a o obchodních podmínkách budoucího závazkového smluvního vztahu. Cílem zadavatele je nalézt takovou podobu bližšího vymezení předmětu veřejné zakázky a obchodních podmínek (tj. takové řešení), která bude způsobilá splnit potřeby zadavatele. Výstupem soutěžního dialogu bude závazný vzor smlouvy nebo katalog závazných smluvních ustanovení, která se následně stanou nedílnou součástí zadávacích podmínek veřejné zakázky.
48. V rámci zadávacího řízení obdržel zadavatel žádost o účast mimo jiné od žalobce. Zadavatel dne 30. 12. 2022 odeslal rozhodnutí o vyloučení žalobce z účasti v zadávacím řízení z téhož dne (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“). Proti rozhodnutí o vyloučení a současně proti volbě

druhu zadávacího řízení podal žalobce námitky dne 16. 1. 2023 (dále jen „námitky“). Následně bylo žalobci doručeno rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 31. 1. 2023 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), kterým zadavatel námitky žalobce odmítl. Vzhledem k tomu, že žalobce nesouhlasil s vypořádáním svých námitek, podal dne 10. 2. 2023 k Úřadu návrh.

49. Úřad zahájil správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 10. 2. 2023, kdy žalovaný obdržel prostřednictvím datové schránky dva návrhy v jednom podání. První návrh směřoval proti rozhodnutí o vyloučení, na jehož základě bylo zahájeno samostatné správní řízení, které Úřad vedl pod spis. zn. ÚOHSS0105/2023/VZ (řízení 105). O návrhu v řízení 105 bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 4. 2023, č. j. ÚOHS-15367/2023/500, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy ze dne 20. 7. 2023, č. j. ÚOHS-26818/2023/162, sp. zn. R0060/2023/VZ). Rozhodnutí předsedy sp. zn. R0060/2023/VZ bylo potvrzeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 6. 2025, č. j. 29 Af 29/2023-287. Druhý návrh pak směřoval proti volbě druhu zadávacího řízení a bylo předmětem správního řízení, které Úřad vedl pod spis. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ (řízení 106) a je rovněž předmětem nyní projednávané žaloby.
50. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě uplatnil rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
51. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
52. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce se

závěry žalovaného obšírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

K vadnému postupu žalovaného

53. Žalobce namítá, že závěry žalovaného ohledně přípustnosti ŘSSD, resp. ohledně naplnění zákonných předpokladů pro tento druh zadávacího řízení, nemají poklad v provedeném dokazování a nebyly doloženy ze strany zadavatele. Zadavatel pouze „tvrdí“, že podmínky byly splněny, aniž by to však odůvodnil a svá tvrzení doložil. V tomto smyslu zadavatel dle žalobce neunesl břemeno tvrzení (konkrétního, nikoliv povšechného), ani břemeno důkazní.
54. Tuto námitku vznášel žalobce již ve svém rozkladu a předseda se k ní vyjádřil, stejně jako žalovaný. Žalovaný i předseda ve svých rozhodnutích odkázali na vyjádření zadavatele k návrhu na přezkoumání úkonů ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. MU-IS/259702/2022/1859065/ÚVT: zadavatel v rámci PTK získal informace, které „*potvrdily jeho předpoklad o nových možnostech na trhu dostupných systémů*“, a rozhodl o vypsání zadávacího řízení, jehož formu zvolil dle § 60 odst. 1 ZZVZ mimo jiné z důvodu, že „*žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele jako otevřený systém bez úpravy na trhu dostupných plnění, mj. vzhledem ke složitosti IT prostředí velkého zadavatele, jehož centrem je právě ERP systém, který má být s ostatními systémy propojen. Kromě toho si je zadavatel vědom specifík svého statutu veřejné vysoké školy, které nutnost modifikace akcentují. Tuto skutečnost si zadavatel potvrdil i v rámci tržních konzultací, kde se mimo jiné ujistil, že na trhu v dnešní době neexistuje produkt, který by bez výhrad uspokojoval jeho potřebu*“. Dále předseda odkázal na rozhodnutí o námitkách ze dne 31. 1. 2023: *Zadavateli se v průběhu předběžných tržních konzultací, jakož i v průběhu celého řízení se soutěžním dialogem vždy znovu potvrdilo, že žádné řešení odpovídající zcela jeho potřebám na trhu neexistuje. Zároveň Zadavatel upozorňuje, že § 60 odst. 1 písm. c) ZZVZ obsahuje zcela jiné podmínky pro možnost použití řízení se soutěžním dialogem než jaké rozporuje Stěžovatel. Požadavek otevřenosti API vyplývá rovněž z dokumentu Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu – Témata pro předběžné tržní konzultace, ÚVT MU, leden 2019 v rámci Vyhlášení PTK.*
55. Předseda rovněž odkázal na průběhu jednání ze dne 1. 12. 2021, dle něhož lze dovodit, že nebylo možno přesně definovat předmět plnění, kde ze strany zástupce zadavatele zaznělo následující: „*Požadované řešení není o předpovědi, co budeme chtít. Ideální je vytvoření frontend a vystavení jako veřejného API systému, **ne vytvoření webové služby na míru a vytvoření business logiky na míru**. S API komunikuje webová aplikace, plán zaintegrovat jen do střední části zpracování, integrace rozšíření a přidání dalších API. Tento styl bychom preferovali*“. Dále zadavatel dodává: „*Potřebujeme **standardní řešení customizovat**, mít poskytnuté operace, **chceme zpřístupnit již existující řešení***“. Na to zástupce navrhovatele odpovídá: „*Není problém vzít aplikace, které jsou jinde a udělat z nich webové služby (rozhraním), část Magionu se vytrhne a použije znovu. Cílem Magionu je poskytnout co nejširší API*“.
56. Na tomto jednání tak probíhala mezi zadavatelem a žalobcem diskuse o vyřešení otázky, jak poskytnout co nejširší API, což také dokazuje, že řešení naplňující potřebu otevřeného systému není na trhu obvykle dostupné. Ani sám žalobce nenabízí vhodnější řešení dle požadavků zadavatele, než řešení na míru (vývojem API na zakázku). Jak příhodně uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, právě tomuto zakázkovému vývoji se chtěl zadavatel v novém IS (informačním systému) co nejvíce vyvarovat, aby nemusel být svázán s jedním dodavatelem pro každý další rozvojový požadavek. Zadavatel jasně odůvodnil svou potřebu

otevřenosti systému, tedy potřebu mít možnost některé další nové funkce v budoucnu dovyvinout sám.

57. Předseda dále zdůraznil, že zadavatel ve vyjádření k rozkladu ze dne 23. 10. 2023, č. j. MU-IS/259702/2022/1859065/ÚVT-71 uvedl, že žalobce i v rozkladu (konkrétně v bod 2.5) svým tvrzením, že zadavatel mu neumožňuje stávající IS dále rozvíjet, resp. nahradit řešením s využitím jím nabytým know-how, potvrzuje, že se nejedná o typický produkt běžně dostupný na trhu, ale potřebuje úpravy vyžadující určité know-how, a to minimálně k tomu, co nabízí navrhovatel, ale jak bylo zjištěno, i k tomu, co nabízejí ostatní dodavatelé.
58. Z uvedeného soud tak, stejně jako předseda, dospěl k závěru, že nešlo jen o obecné tvrzení zadavatele, že neexistuje žádný produkt, jenž by bez úprav uspokojoval jeho potřebu, ale zadavatel konkrétně zdůvodnil, že žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele **jako otevřený systém bez úprav** na trhu dostupných plnění. Lze se ztotožnit s názorem, že se jedná o zcela nový produkt přizpůsobený specifickým požadavkům zadavatele. Lze tak konstatovat, že zadavatel tak uvedl konkrétní důvody, proč nelze jeho potřebu uspokojit produktem běžně dostupným na trhu. Jako podklad pro prokázání důvodů o naplnění podmínek k užití ŘSSD měl zadavatel výsledky předběžných tržních konzultací (PTK) s 12 dodavateli.
59. Soud tak neshledal námitku žalobce, že by podmínky pro ŘSSD nebyly splněny a že tyto nemají podklad v dokazování, jako důvodnou. Zadavatel svůj závěr o naplnění podmínek dostatečně zdůvodnil, proč lze konstatovat, že tak unesl břemeno tvrzení i břemeno důkazní. Soud se pak dále neztotožnil s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí předsedy v bodech 32 až 41 a dále neshledal, že by správní orgány vzaly za základ skutkový stav, který nemá oporu ve správním spise. Rovněž soud neshledal, že by žalovaný porušil § 2 odst. 4 správního řádu.
60. Žalobce namítá, že poukázal na EIS, které pořizují srovnatelní zadavatelé ve standardních řízeních, zejména v otevřeném řízení. Tím doložil, že na předmět plnění nelze pohlížet jako na plnění splňující podmínky dle § 60 odst. 1 ZZVZ.
61. K tomuto soud považuje za vhodné uvést, že zadavatel nemohl konkrétně vymezit zadávací podmínky, neboť v tom čase neměl o finální podobě zadávacích podmínek ucelenou představu. Jak uvedl žalovaný, právě to je podstatou ŘSSD – nalézt v rámci jednání co nejvhodnější řešení, které by co nejvíce odpovídalo potřebám zadavatele, a na základě toho pak konkretizovat zadávací podmínky. Pro soutěžní dialog je typická nižší míra konkretizace zadávacích podmínek, která pak umožňuje navrhnout více odpovídajících řešení a flexibilněji zapracovat případné změny zadávacích podmínek na základě výsledků jednání, včetně upřesnění kritérií pro hodnocení (viz Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer). Dle tohoto „*V praxi nachází ŘSSD využití zejména u veřejných zakázek z oblasti informačních technologií, kdy zadavatelé nemají přesně ujasněny požadavky (např. na architekturu systému, migraci dat, vymezení součinnosti zadavatele a případně i stávajícího dodavatele, požadavky na dodávky SW a HW, nastavení výkonu autorských práv, parametrizaci SLA apod.) tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití druhů zadávacích řízení vylučujících jednání mezi zadavatelem a dodavateli. V těchto případech zadávacích řízení totiž musí být zadávací dokumentace zpracována ke dni zahájení zadávacího řízení v takové podrobnosti, aby bylo na jejím základě možné podat nabídky na plnění předmětu veřejné zakázky.*

Cílem soutěžního dialogu v oblasti informačních technologií tak bude nalézt nejvhodnější řešení informačního systému (architektonické, funkční, ekonomicky výhodné, uživatelsky přívětivé), které by odpovídalo představám a potřebám zadavatele a respektovalo maximální možný rozsah jeho původních požadavků.“

62. V nynějším případě zadavatel neměl jasně danou podobu zadávacích podmínek, pročez zvolil ŘSSD. Skutečnost, že srovnatelní zadavatele vypisují otevřené řízení, však neznamená, že to by bylo jediné východisko rovněž pro MU, neboť ta svoji potřebu vypsání ŘSSD zdůvodnila dostatečně. Tvrzení, že jiní zadavatelé obdobné ekonomicko-informační systémy pořizují běžně v otevřených řízeních, samo o sobě neznamená, že by v daném případě šlo o plnění na trhu běžné. Zadavatel uvedl specifika svého nově poptávaného systému, což měla být větší míra otevřenosti API. Zjistil však (z PTK), že trh bez úpravy nic odpovídajícího jeho potřebám nenabízí. Zadavatel tak dostal požadavkům daným § 60 ZZVZ.
63. Správní orgány posoudily individuálně tvrzení zadavatele a konkrétní situaci a individuální poměry. Nelze se tak ztotožnit s námitkou žalobce, že ze strany předsedy došlo toliko k zopakování výroků a tvrzení zadavatele.
64. Lze jen přisvědčit tvrzení žalovaného v jeho vyjádření k žalobě, že nelze zadavateli upírat právo na volbu takového druhu zadávacího řízení, který dle jeho názoru povede ke kvalitnějšímu výsledku dle jeho představ. Jak uvedl zdejší soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2020 sp. zn. 30 A 145/2018, „[v]olba druhu zadávacího řízení je plně v kompetenci zadavatele“.
65. Nelze shledat nezákonnost ve volbě druhu zadávacího řízení pouze proto, že ve většině jiných případů se zadavatelům jevílo vhodnější využít otevřené řízení, pokud zadavatel zároveň unese důkazní břemeno o naplnění důvodů dle § 60 odst. 1 ZZVZ. Zadavatel v nyní souzeném případě důkazní břemeno unesl.
66. Žalobce namítá, že namísto toho, aby žalovaný věc pečlivě posoudil, obviňuje žalobce, že nekonkretizuje, že by odlišnost poptávaného plnění od toho, co trh nabízí, byla pouze marginální či snadno popsitelná a že by bylo v možnostech zadavatele popsat technické parametry plnění. Závěry žalovaného dle žalobce popírají základní zásadu, že je povinností zadavatele unést důkazní břemeno ohledně přípustnosti volby konkrétního postupu. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na zadávací dokumentaci k ŘSSD, kde své potřeby zadavatel popsal (body 120–121 rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ, č. j. ÚOHS-15367/2023/500). Předseda ve svém rozhodnutí posoudil, že nejde o marginální úpravy, ale zadavatel požaduje nový koncept stávajícího systému, který potřebuje úpravy vyžadující určité know-how, které zajistí, aby měl IS velkou míru otevřenosti API. Tato otevřenost IS umožní zadavateli přístup k funkcím bez nutnosti další součinnosti dodavatele IS. Ani žalobce nebyl schopen nabídnout vhodné řešení, je tak zřejmé, že nejde běžně dostupný produkt na trhu a lze konstatovat, s ohledem na další tvrzení zadavatele a správních orgánů, že ŘSSD vede k unikátnímu řešení.
67. Předseda rovněž správně zdůraznil, že ŘSSD nemá mít povahu výjimečného zadávacího řízení. Zadavatel musí splnit zákonné podmínky užití daného zadávacího řízení a před žalovaným unést důkazní břemeno o jejich splnění. Argumentace o tom, zda jde o řízení mimořádné, či nikoli, je nerelevantní, neboť zadavatel unesl důkazní břemeno o splnění podmínek pro užití ŘSSD dle § 60 odst. 1 ZZVZ bez ohledu na to, v jaké žalobcem domnělé kategorii je toto zadávací řízení řazeno. Nelze se tak ztotožnit s námitkou žalobce, že by závěry předsedy popíraly základní zásadu zadavatele unést důkazní břemeno. Soud se

neztotožňuje ani s námitkou, že by předseda na žalobce přenášel odpovědnost zadavatele za řádné vymezení zadávacích podmínek či že by žalobce jakkoli obviňoval. Soud se rovněž neztotožnil s námitkou, že zadavatel svůj postup neobhájil a neuvedl konkrétní přezkoumatelnou argumentaci. Závěry žalovaného mají oporu v provedeném dokazování a vyplývají ze správního spisu. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nedostatečného zjištění skutkového stavu. Námitky žalobce tak nejsou důvodné.

68. V replice žalobce namítá obecnost, nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost vyjádření žalovaného. Soud k tomu uvádí, že vyjádření k žalobě nemusí splňovat náležitosti rozhodnutí (není rozhodnutím ve smyslu § 68 správního řádu), zejména co se týče odůvodnění. Přesto však soud ve vyjádření žalovaného shledal, že namítané vady se v něm nevyskytují.
69. Dle žalobce z bodu 46 napadeného rozhodnutí vyplývá, že pokud zadavatel konstatoval nedostatečnost na trhu dostupných řešení, činil tak vždy v úzkém odkaze na složitost vlastního vnitřního uspořádání a na statut vysoké školy. Tento kontext činí argumentaci zadavatele a žalovaného nepřezkoumatelnou. Není zřejmé, v čem spočívají specifika uspořádání zadavatele a specifika statutu vysoké školy – ani složitost, ani statut vysoké školy nepředstavují nic mimořádného. Soud k tomu uvádí, že takové tvrzení z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Z uvedeného v bodu 46 napadeného rozhodnutí a tvrzení zadavatele naopak vyplývá, že nebyla doložena existenci jednoho či více řešení, která umějí pokrýt velikost a složitost obdobných organizací, jako je zadavatel (veřejná vysoká škola), a která odpovídají požadavkům zadavatele v otevřenosti API. Námitka žalobce tak není důvodná.
70. Žalovaný se dle žalobce dopouští chyby spočívající ve spojování nesouvisejících skutečností. Žalovaný označuje za důkaz toho, že předmět plnění odůvodňuje použití ŘSSD, to, že v rámci jednání se zadavatelem nebyl schopen (či ochoten) naplnit jeden konkrétní požadavek zadavatele na co nejširší API. Jak nabídka jednoho soutěžitele na trhu (zde žalobce) dokazuje, že na trhu neexistuje žádné řešení? Jednání žalobce dokazuje pouze to, že on sám danou funkcionalitu neposkytuje. Nic to ale nevypovídá o tom, jaká je nabídka ostatních soutěžitelů na trhu. Proto označovat výsledek tohoto jednání za důkaz o celkové situaci na trhu je nesmyslné. Zůstává tak nedokázáno, že potřebu zadavatele nešlo uspokojit standardním, na trhu dostupným řešením.
71. Soud k této námitce uvádí, že podkladem pro prokázání důvodů o naplnění podmínek k užití ŘSSD byly výsledky PTK s 12 dodavateli. Zadavatel jednal o šesti konkrétních požadavcích – 1. Architektura systému, 2. Datová vrstva, 3. API systému, 4. IT bezpečnost, 5. Licenční politika 6. Integrace systémů (viz bod 44 napadeného rozhodnutí). Předseda ve svém rozhodnutí uvedl, že z jednání vyšlo najevo, že nešlo o jednoduchou customizaci typizovaného IS, ale že jednání směřovalo k zodpovězení složitých konkrétních požadavků zadavatele, kterými má být ve finále dosaženo toho, aby měl IS velkou míru otevřenosti API, přičemž tato otevřenost mu umožní přístup k funkcím bez nutnosti součinnosti dodavatele. Důvody volby druhu zadávacího řízení mají oporu v PTK, a ty předseda přezkoumal. Při posouzení volby ŘSSD mohl žalovaný vzít v úvahu i jednání se žalobcem, neboť žalobce již byl z ŘSSD vyloučen, a tedy informace obsažené v rozhodnutí o vyloučení jen podporují skutečnost, že potřeby zadavatele nebylo možné uspokojit na trhu dostupným plněním, a to pouze s dílčími customizacemi. Nelze se tak ztotožnit s námitkou žalobce, že by žalovaný spojoval nesouvisející skutečnosti, či že by zadavatel učinil závěr o neexistenci daného řešení toliko na základě nabídky žalobce. I z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že zadavatel v rámci

PTK zjistil, že jeho potřebu o otevřenosti API nelze uspokojit běžným produktům na trhu. Je tak možné považovat závěry z jednání (PTK) za důkaz o tom, že skutečně byla na trhu konstatována neexistence řešení, které zadavatel požaduje.

72. Žalobce dále v replice brojí proti svému vyloučení z ŘSSD, které zadavatel odůvodnil právě tím, že zadavatel nestojí o řešení, které by mu žalobce vyvíjel na míru /a contrario dává přednost řešením na trhu již dostupným. K tomuto lze jen uvést, že v nynějším řízení se nejedná o rozhodnutí o vyloučení a zadavatel zahájil ŘSSD právě proto, aby mohl nalézt takové plnění, které by co nejvíce odpovídalo jeho potřebě. Soud se tak více těmito námitkami nezabýval.
73. Žalobce dále uvádí, že tvrzení na str. 3 vyjádření žalovaného k žalobě vyvolává frustraci z toho, jak žalovaný zaměňuje základní pojmy a znepréhledňuje základní podstatu problému. Zadavatel sice tvrdí, že zakázkový vývoj je pro něj drahý, ale toto nijak nedoložil. Požadavky na rozšíření API ke stávajícímu systému byly v hodnotě maximálně desetitisíců korun. Tato otázka není dle soudu pro naplnění podmínek pro ŘSSD podstatná. Podstatné je, že zadavatel tyto podmínky naplnil a jejich naplnění řádně odůvodnil. Skutečnost, nakolik by byla možnost zakázkového řešení na míru od žalobce „drahá“, není pro tuto věc relevantním. Námitka tak soud neshledal důvodnou.
74. Dále v replice žalobce uvádí, že byl požadavkem otevřenosti API srozuměn, ve svém řešení s ním počítal a byl ochoten a schopen jej naplnit. Žalobce má k dispozici systém vyžadující další vývoj, který by probíhal v rámci dodání systému, nikoli až po něm jako tzv. zakázkový vývoj. Žalobce byl ochoten otevřený systém nabídnout a dodat jej již jako otevřený systém. Proč toto žalovaný i zadavatel překrucují tak, že chtěl dodat systém a teprve poté provádět drahý zakázkový vývoj. Ze strany žalovaného jde o naprosté nepochopení toho, jak funguje výše otevřenost systému. Zadavatel nemůže mít pravdu v tom, že poptává unikátní řešení, a proto volil ŘSSD, a současně v tom, že smí odmítnout řešení žalobce, které pro naplnění požadavků zadavatele musí projít nějakým doplněním a vývojem.
75. Soud k těmto námitkám uvádí, že tato otázka se vztahuje primárně k řízení o vyloučení žalobce, neboť právě v tomto řízení bylo posuzováno, zda nabídka žalobce splňovala technické požadavky zadavatele. Schopnost žalobce naplnit požadavek otevřenosti API je tedy relevantní pro posouzení důvodnosti jeho vyloučení, nikoli pro posouzení zákonnosti volby zadávacího řízení typu ŘSSD. Žalobce tak nesprávně směšuje technické aspekty nabídky s otázkou volby typu zadávacího řízení. Správní žalobě podané v řízení o vyloučení (řízení 105) se soud věnoval ve svém již zmíněném rozsudku ze dne 27. 6. 2025, č. j. 29 Af 29/2023-287. Soud neshledal žalobcem namítaný přístup žalovaného, který by měl „hanit“ řešení žalobce. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobce, že buď zadavatel rozhodl o vyloučení žalobce nezákonně, nebo nezákonně zvolil ŘSSD. Soud již rozhodl o tom, že rozhodnutí o vyloučení žalobce bylo zákonné (rozsudek č. j. 29 Af 29/2023-287). A jelikož byly podmínky ŘSSD splněny, byla rovněž zákonná volba ŘSSD jako druhu zadávacího řízení. Námitky jsou tak nedůvodné.
76. Soud neshledal, že by žalovaný překročil text ZZVZ. Lze souhlasit se žalovaným, že ŘSSD nemá mít povahu mimořádného zadávacího řízení. Tvrzení na str. 4 vyjádření žalovaného k replice žalobce, které žalobce zmiňuje, nevyplývá ze ZZVZ, ale z důvodové zprávy: *„Účelem řízení se soutěžním dialogem je zadávání veřejných zakázek se složitým předmětem plnění, kdy zadavatelé nejsou schopni před zahájením zadávacího řízení dostatečně specifikovat předmět veřejné zakázky tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití jiných druhů*

zadávacího řízení.“ Soud se tak nemůže ztotožnit s námitkou žalobce, že důvodem ŘSSD může být pouze to, že zadavatelem jasně formulované zadání objektivně nemůže být uspokojeno žádným standardně dostupným řešením.

77. Dle žalobce bylo ze strany zadavatele opakovaně uváděno, že zatímco žalobce nechce či nemůže nabídnout široké API, jeho konkurenti takové řešení nabízejí. Pokud by důvodem pro ŘSSD měla být neexistence řešení nabízejícího co nejširší API, tak sám zadavatel tento kreativní závěr žalovaného popírá, pokud odpovídající řešení nachází u jiných, k žalobci konkurenčních dodavatelů. Takováto situace z rozhodnutí správních orgánů nevyplývá. Z rozhodnutí správních orgánů naopak vyplývá, že zadavatel zvolil ŘSSD právě proto, že na trhu nebylo dostupné řešení odpovídající jeho potřebám. Pokud by zadavatel již v rámci předběžných tržních konzultací (PTK) zjistil, že někteří z oslovených dodavatelů dokážou jeho požadavky naplnit, mohl by s nimi jednat přímo v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, což by bylo efektivnější.
78. Žalobce poukazuje na rozpor v argumentaci zadavatele a žalovaného – buď na trhu vhodné řešení nebylo, a pak byla volba ŘSSD zákonná, nebo bylo, a pak nebyl důvod k jeho použití. Skutečnost, že někteří dodavatelé jsou schopni nabídnout otevřenost API, nemění nic na tom, že zadavatel musí volbu typu řízení dostatečně odůvodnit, což bylo v nyní řešené věci splněno. Je pak na zadavateli, aby určil, jakou míru otevřenosti API bude požadovat.
79. PTK jsou součástí spisového materiálu a není na žalovaném, aby konkrétně vypisoval, jaké skutečnosti na tomto jednání zazněly. Je důležité, zda zadavatel prokázal naplnění zákonných podmínek pro ŘSSD. Bylo prokázáno, že řešení poptávané zadavatelem na trhu není dostupné, že žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele jako otevřený systém bez úprav na trhu dostupných plnění. Zadavatel tak unesl své důkazní břemeno.

K nedostatečnému vypořádání námitek

80. Žalobce namítá, že zadavatel nikdy splnění zákonných požadavků relevantně neodůvodnil, což zakládá rozpor se ZZVZ. Zadavatel měl obhájit svůj postup v rozhodnutí o námitkách, a jelikož tak neučinil, porušil § 245 odst. 1 ZZVZ.
81. Jak již soud výše uvedl, zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách neuváděl obecná a nic neříkající tvrzení, ale konkrétní důvody, proč byla jeho volba druhu zadávacího řízení oprávněná. Vyjádření zadavatele je dostatečné. Zadavatel pak nebyl povinen v rozhodnutí o námitkách detailně specifikovat jednotlivé aspekty řešení, která považuje za nedostupná na trhu, jak se žalobce domnívá. Uvedení takových informací by mohlo vést k nechtěnému odhalení řešení ostatních účastníků, čímž by došlo k jejich znevýhodnění v probíhajícím soutěžním dialogu. Nelze tak uzavřít, že by ze strany zadavatele došlo k porušení § 245 odst. 1 ZZVZ.
82. Aby byly naplněny požadavky na srozumitelnost a dostatečnou podrobnost odůvodnění stanoviska zadavatele v rozhodnutí o námitkách, není nezbytné, aby se zadavatel vyjadřoval ke každému jednotlivému tvrzení stěžovatele do nejmenších detailů. Podstatné je, zda rozhodnutí obsahuje jasné a dostatečně konkrétní stanovisko k jádru namítaných skutečností, a to i s ohledem na rozsah a často složitou formulaci podání žalobce. Nelze se tak ztotožnit se žalobcem, že měl žalovaný postupovat podle § 263 odst. 5 ZZVZ a zrušit rozhodnutí o námitkách. Rozhodnutí o námitkách není nepřezkoumatelné. Pokud pak žalovaný dle tvrzení žalobce ve svém rozhodnutí uvádí argumentaci volby zadávacího řízení, které není uvedeno v rozhodnutí o námitkách, soud k tomu uvádí, že zadavatel své

stanovisko vysvětlil dostatečně. Zadavatel nemusí vypořádat každé jednotlivé tvrzení uvedené v námitkách. Tímto se zabýval dostatečně žalovaný ve svém rozhodnutí v bodech 117 a násl. Zadavatel se vyjádřil k okolnostem, které ho vedly k volbě ŘSSD, tj. výsledek PTK a nutnost jednat o licenčních podmínkách či nadstavbovém rozvoji systému, a také k zákonným podmínkám dle § 60 odst. 1 ZZVZ, které stanoví předpoklady pro volbu ŘSSD. Námitky žalobce nejsou důvodné.

83. Žalobce je přesvědčen, že ze strany zadavatele jde o nerovný přístup v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu a tento způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a předcházejícího řízení. Soud tvrzený rozpor s § 2 správního řádu v postupu zadavatele neshledal, námitka není důvodná.
84. V replice žalobce namítá, že k důvodům pro zrušení rozhodnutí o námitkách měl žalovaný přihlédnout z vlastního podnětu, v tomto smyslu se nejedná o nepřípustné rozšíření argumentace rozkladu. Pokud žalobce dokládá nejasnost vyjádření žalovaného i zadavatele, tak tím současně jasně dokládá nejasnost a nedostatečnost i rozhodnutí o námitkách. K tomuto soud uvádí, že pokud tímto směrem argumentace žalobce nesměřovala, žalobce se jí v rámci vypořádání námitek žalobce logicky nevěnoval. Nebylo úkolem žalovaného rozhodovat o zrušení rozhodnutí o námitkách z vlastního podnětu, pokud neshledal, že by bylo obsahovalo vady, pro které by jej musel zrušit. Soud neshledal, že by předmětná vyjádření či rozhodnutí o námitkách byla nejasná.

K argumentaci ohledně volby ŘSSD

85. Žalobce opakuje své námitky stran obecnosti obhajoby zadavatele stran důvodů pro volbu ŘSSD. K tomuto se již soud vyjádřil výše. Zhodnocení předsedy je dostatečné, konkrétně, že zadavatel zvolil ŘSSD, jelikož si chtěl ujasnit, jakou míru otevřenosti rozhraní API jsou dodavatelé na trhu schopni poskytnout.
86. Závěry žalovaného jsou dle žalobce nepodložené. Není dle žalobce zřejmé, proč z rozsáhlosti úkonů, které zadavatel vyžadoval v rámci PTK, by mělo být zřejmé, že se jedná o složitou problematiku. Zadavatel a následně žalobce by měl představit konkrétní otázky, aspekty a nedostatky a ověřit, že tyto otázky nejsou upraveny v některém již existujícím řešení na trhu. Jak správně podotkl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, složitost otázky nespočívala v rozsáhlosti úkonů zadavatele v rámci PTK, ale v tom, čeho chce zadavatel prostřednictvím PTK dosáhnout, a to je zodpovězení otázky, zda existuje produkt se zcela otevřeným API. Žalovaný v napadeném rozhodnutí své závěry dostatečně odůvodnil. Skutečnost, že se jedná o složité otázky, potvrzují diskuse nejen z jednání PTK, ale také z probíhajících jednání v rámci ŘSSD.
87. Rozsah úkonů provedených v rámci PTK nelze vnímat jako svévolný, ale jako projev snahy zadavatele získat relevantní informace o trhu, technických možnostech a dostupných řešeních. Právě rozsáhlost a charakter těchto úkonů svědčí o tom, že zadavatel řešil otázky, které nebyly jednoznačně řešeny běžně dostupnými produkty či službami. Žalobce ve svých odpovědích na většinu těchto komplexních otázek neobstál, jelikož předkládal řešení neodpovídající zadavatelovým potřebám a který byl důvodem pro zahájení soutěžního dialogu. Žalobce nijak konkrétně nevyvrací, že šlo o otázky, pro něž existuje standardizované řešení na trhu, ani nepředkládá důkazy, že by zadavatel mohl postupovat jinak nebo že by na trhu existoval produkt, který by jeho požadavky naplňoval. Ke konkrétnosti aspektů se již soud vyjádřil výše. Námitka je nedůvodná.

88. Zadavatel dle žalobce odkazuje na svou vnitřní složitost a statut veřejné vysoké školy, avšak neuvádí, co konkrétně v těchto skutečnostech odůvodňuje užití ŘSSD. Zadavatel dle žalobce ignoruje, že na trhu existují více než jedno řešení, která umějí pokrýt jak zadavatele podobné velikosti a složitosti, tak i veřejnou vysokou školu. Nelze nalézt konkrétní odůvodnění, které by bylo možné posoudit a se kterým by bylo možné polemizovat. Jak již soud uvedl, žalobce neuvádí žádné konkrétní řešení na trhu, které by požadavkům zadavatele vyhovovalo. Taková skutečnost neplyne ani z jednání probíhajících v rámci PTK, a ani z jednání v soutěžním dialogu. Zadavatel, stejně jako správní orgány, své závěry zdůvodnily dostatečně.
89. Dle žalobce je nepravdivý až manipulativní odkaz na jeho vyjádření, že to, že zadavatel mu neumožňuje stávající IS dále rozvíjet potvrzuje, že se nejedná o typický produkt běžně dostupný na trhu. Ukázalo se, že zadavatel usiluje o běžné řešení na trhu, pouze je jeho zájmem, aby to nebylo řešení žalobce. Nejedná se o důkaz, že se nebude jednat o výměnu generického produktu, ale právě naopak. S tímto tvrzením se soud neztotožňuje. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že předseda se tímto zabýval v bodě 50.: formulace „řešení na míru“ představuje stav, kdy by zadavatel následně po pořízení informačního systému musel své další požadavky na případné nové funkce v rámci systému zadávat vybranému dodavateli k zakázkovému vývoji. Právě tomuto zakázkovému vývoji se chtěl zadavatel vyvarovat, aby nemusel být svázán s dodavatelem pro každý požadavek. Zadavatel deklaruje svou potřebu na otevřenost systému, aby mohl některé další nové funkce v budoucnu dovyvinout sám. Této potřebě žalobce svým řešením nevyhověl, a proto byl vyloučen.
90. Na jednání v ŘSSD dne 28. 6. 2022 zadavatel uvedl: „*Pracujeme s představou, že otevřené API má k dispozici kterýkoliv zákazník vašeho systému, všechno ostatní je zavřené API.*“ (str. 7 zápisu z jednání). Dále na jednání dne 1. 12. 2021 zaznělo: „*Požadované řešení není o předpovědi, co budeme chtít. Ideální je vytvoření frontend a vystavení jako veřejného API systému, ne vytvoření webových služeb na míru a vytvoření business logiky na míru. S API komunikuje webová aplikace, plán zintegrovat jen do střední části zpracování, integrace rozšíření a přidání dalších API. Tento styl bychom preferovali.*“ (str. 6 zápisu z jednání).
91. S ohledem na uvedené nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že zadavatel usiluje pouze o takové řešení, které není nabízeno žalobcem. Žalobce neuvedl žádný přesvědčivý argument či důkaz, kterým by vyvrátil tvrzení, že by zadavatel poptával na trhu běžně dostupnou věc. Soud tak shledal, že zadavatel nepoptával standardní předmět plnění běžně dostupný na trhu, který by si nevyžadoval žádné úpravy. Aby byla uspokojena potřeba zadavatele spočívající v otevřenosti systému, dodavatelé působící na IT trhu musejí upravit své již existující systémy dle požadavků zadavatele a vytvořit tak nové řešení. Je tak zřejmé, že byl naplněn důvod pro použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce ohledně nepravdivosti, manipulativnosti či dezinterpretaci argumentace žalovaného.
92. Dle žalobce předseda ve svém rozhodnutí ignoruje, že jakkoli se žalobce této úplné otevřenosti bránil, následně ji v rámci jednání v ŘSSD přislíbil. Přesto ji Úřad opakovaně používá. K tomuto lze uvést toliko, že pro posouzení, zda zadavatel naplnil důvod užití ŘSSD, není relevantní, zda žalobce otevřenost systému zadavateli přislíbil. Jak správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, rozhodující je, zda se jedná o běžně dostupný produkt na trhu, či nikoli.

93. Dále žalobce namítá, že předseda ukazuje, že zadavatel splnění zákonných podmínek pro ŘSSD zaměňuje se svou neschopností či neochotou ověřit stav trhu např. formou PTK. Opravdu zadavatel nebyl schopen seznámit se s licenčními podmínkami jednotlivých dodavatelů jinak než realizací ŘSSD? Za důvod pro realizaci ŘSSD je fakticky vydávána nedostatečná příprava a nedostatečné úsilí zadavatele před zahájením zadávacího řízení. Nejde o legitimní odůvodnění ŘSSD. S touto námitkou se soud neztotožňuje. Opakovaně se k dostatečnosti odůvodnění volby ŘSSD již vyjádřil výše. Jelikož tak bylo ŘSSD dostatečně odůvodněno, nelze shledat námitku o nedostatečné přípravě a úsilí zadavatele jako důvodnou.
94. V replice se žalobce pozastavuje nad tvrzením žalovaného na str. 6 vyjádření k žalobě. Dle krajského soudu z tvrzení žalovaného nevyplývá, že by žalovaný přehlédl, že každá vysoká škola v ČR má svůj ekonomicko-informační systém. Z tvrzení naopak dle soudu vyplývá, že žalobce dle žalovaného ničím nepodložil své tvrzení, že existuje na trhu více než jedno řešení. Ze strany žalobce tak došlo k desinterpretaci tvrzení žalovaného.
95. Soud se dále neztotožňuje s námitkou žalobce, že není možno konkrétně a nezpochybnitelně říci, zda jsou zde specifika statusu a složitosti, která ovlivňují důvody pro ŘSSD, nebo zda tato jsou, nebo nejsou pokryta na trhu dostupnými řešeními. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že neurčitost vyjádření zadavatele je žalovaným kladena k tíži žalobci. Opětovně soud uvádí, že zadavatel odůvodnil volbu ŘSSD, neboť na trhu nenašel jemu vyhovující řešení otevřenosti API. Lze žalobci přisvědčit, že právě zadavatel má dokazovat splnění podmínky, což však zadavatel v nynějším řízení udělal. Soud neshledal, že by se žalovaný dopustil nezákonného postupu. Bylo prokázáno, že se nejedná o běžný produkt. Odlišnost byla jasně stanovena – zadavatel potřebuje velkou míru otevřenosti API, kdy tato na trhu v době zadávání veřejné zakázky nebyla.

K časovému aspektu dodávek

96. Žalobce namítá, že žalovaný porušil zásadu rovného přístupu k účastníkům ve smyslu § 7 odst. 1 správního řádu. Zjevně stranil zadavateli a domýšlel argumentaci, překrucoval vyjádření zadavatele. To se projevilo v odůvodnění, proč zadavatel odmítá řešení žalobce „na míru“. Soud porušení § 7 odst. 1 správního řádu žalovaným neshledal. Žalovaný toliko reagoval na námitky žalobce, vyhodnocoval tvrzení zadavatele a žalobce, a z těchto vyvodil závěry. Žalovaný pak shledal, že argumenty žalobce jsou méně přesvědčivé než argumenty zadavatele. Žalovaný vycházel při zjištění skutkového stavu ze zdokumentovaného průběhu zadávacího řízení. Odůvodnění žalovaného je logické a dostatečné, podložené důkazy (viz záznamy z jednání apod.).
97. Zadavatel dle žalobce odmítal řešení na míru s poukazem na to, že by bylo dodáno za dlouhý časový úsek. To se prolíná i řadou dalších vyjádření zadavatele v rámci správního řízení. Předseda ve svém rozhodnutí k tomu správně zdůraznil, že zadavatel skutečně zmiňuje časový horizont, v jakém je žalobce schopen poskytnout nabízené plnění, rovněž jako důvod vyloučení (viz str. 4 rozhodnutí o vyloučení a str. 7 rozhodnutí o námitkách). Z uvedeného však nelze dovodit, že by měl zadavatel zájem pouze o takové plnění, které bude vlastně předpřipravené, a že by tak chtěl obejít ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Časový aspekt realizace plnění zadavatel posuzoval proto, že dle jeho názoru byl žalobce v daný okamžik teprve na počátku vývoje předmětných komponent [viz str. 7 rozhodnutí o námitkách, ad a)]. Zadavatel preferoval již osvědčená řešení, která by byla pro jeho potřeby upravena. Tím

nijak nepopřel svoji předchozí argumentaci, že na trhu neexistují řešení, která by ho uspokojila bez potřeby úprav.

98. Shodně s názorem žalovaného má soud za to, že se předmětná námitka vztahuje k důvodům vyloučení žalobce, přičemž o tomto bylo jednáno v řízení 105, které bylo předmětem jiné správní žaloby (viz argumentace žalobce: „*zadavatel může vyloučit dodavatele pouze pokud má všechny důvody vyloučení postaveny najisto*“). Dle předsedy jsou námitky žalobce vedené v tomto směru zjevně účelové, s čímž se soud ztotožňuje. Opětovně lze konstatovat, že stran volby ŘSSD zadavatel unesl své důkazní břemeno. Tato námitka nemůže sama o sobě zpochybnit volbu druhu zadávacího řízení. Zadavatel jasně vymezil důvody, pro které zvolil daný typ řízení. Žalobce nijak konkrétně neprokazuje, že by zadavatel mohl zvolit jiný typ řízení bez ohrožení účelu zakázky, ani že by časová náročnost jeho řešení byla srovnatelná s jinými dostupnými variantami.
99. Nad rámec žalobce namítá účelovost argumentace žalovaného: proč se žalobce domnívá, že může nabídnout řešení desetinásobně levnější než konkurence. Žalovaný ví, z čeho žalobce tuto argumentaci čerpá a již jistě zná nabídkové ceny ostatních. Je tak schopen tento argument žalobce relevantně vyhodnotit. Namísto toho ale žalovaný pouze argument zpochybňuje bez relevantního vypořádání. Pokud pak žalovaný spekuluje, že levnější může být vlastní činnost zadavatele, opakuje nepodložené argumenty zadavatele bez vlastního vyjádření a uvážení.
100. K tomuto předseda ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce nepřednesl žádný důkaz o tom, že by mohlo být řešení jiného dodavatele desetinásobně dražší, než co by on mohl nabídnout. Jde tak o nepodložené tvrzení. V konečném důsledku může být méně hospodárné ponechat stávajícího dodavatele, který nabízí řešení na míru (vývojem API na zakázku), než pořízení nového řešení novým dodavatelem, který zajistí takovou otevřenost API, kdy si bude moci zadavatel další funkce dovyvinout a implementovat sám. Jde o zadavatele, který je schopný si část odborných prací zajistit vlastními silami. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nemá důkaz o tom, zda by mohlo být řešení žalobce levnější oproti jiným dodavatelům, případně oproti vlastnímu vývoji zadavatele. I kdyby měl žalovaný k dispozici cenové nabídky dodavatelů, chyběla by informace o finanční hodnotě práce samotného zadavatele. Uplatnění hlediska hospodárnosti zadavatelem odmítnutého řešení neměl žalovaný na základě čeho posoudit. Nelze po zadavateli chtít, aby koupil něco, co nepotřebuje, či nechce. Nakupovat to, co není potřeba, je nevhodné. Zejména je však podstatné, že otázka hospodárnosti není nijak spjata s oprávněností volby druhu zadávacího řízení.
101. S tvrzením žalovaného se soud ztotožňuje. Otázka hospodárnosti předmětné zakázky není pro posouzení naplnění podmínek volby ŘSSD relevantní.
102. V replice žalobce uvádí, že tvrzení stran časového aspektu je pouze ilustrací toho, jakým způsobem žalovaný posunuje význam a smysl vyjádření žalobce i zadavatele a jak se snaží zastříti kontext většiny prohlášení zadavatele. Další polemika je dle žalobce irelevantní. S tímto lze souhlasit, protože soud se více této námitce věnovat nebude.
103. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by zadavatel nepřezkoumatelně a toliko obecně odůvodnil ŘSSD. Pokud zadavatel uváděl, že zcela jistě dojde k výměně stávajícího dodavatele ekonomicko-informačního systému, nevyplývá z toho to, že dojde i k výměně dodavatele, tj. žalobce. Soud v tomto nespatřuje účelové a tendenční jednání. To, že zadavatel zvolil ŘSSD neznamena, že tímto měl v úmyslu vyřadit žalobce, jak žalobce tvrdí.

104. Nedošlo k tomu, že by zadavatel argumentaci představil až v průběhu správního řízení. V takovém případě by žalovaný přistoupil ke zrušení rozhodnutí o námitkách. Odkaz žalobce na rozhodnutí ze dne 4. 6. 2025 č. j. 20695/2025/500 není pro řešenou věc relevantní. Jak již soud uvedl, námitky byly vypořádány řádně, nikoli netransparentně a nepřezkoumatelně. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že by z řízení vyplynulo, že zadavatel hodlá IS nabízet dalším vysokým školám. Toto navíc není pro souzenou věc relevantní. Žalobce poukazuje na záznam z jednání v rámci ŘSSD ze dne 17. 10. 2022, čas 1:27:29: (...) *mít to jako vlastně službu pro zákazníky jakoby dalších stran*. Ani z tohoto odkazovaného úryvku z jednání však nevyplyvá, že tento důvod by byl účelem zadavatele a že by nebylo ŘSSD zvoleno oprávněně. Zadavatel volbu zadávacího řízení dostatečně odůvodnil.
105. Pokud žalobce namítá, že požadavek na otevřené API je do značné míry diskriminační vůči dodavatelům, kteří mají svůj podnikatelský záměr vystavený odlišně, nemůže s tímto soud souhlasit. Tato námitka je irelevantní. Zadavatel je oprávněn stanovit technické požadavky na plnění veřejné zakázky v souladu se svými legitimními potřebami, přičemž otevřenost API je zcela běžným a racionálním požadavkem v oblasti informačních systémů, zejména pokud má být zajištěna rozšiřitelnost a možnost integrace s dalšími systémy. Skutečnost, že určití dodavatelé nejsou schopni tento požadavek naplnit, neznamená, že je diskriminační. Veřejná zakázka není nástrojem pro přizpůsobení se obchodním strategiím jednotlivých dodavatelů, ale prostředkem pro naplnění konkrétních potřeb zadavatele. Pokud by soud přijal argumentaci, že technický požadavek je diskriminační jen proto, že jej někteří dodavatelé nemohou splnit, znamenalo by to faktické omezení zadavatele ve výkonu jeho práva definovat předmět plnění podle svých potřeb.
106. V závěru dupliky žalobce uvádí, že pracovníci ÚVT přenášeli břemeno přípravy a popisu předmětu plnění na budoucí dodavatele. Soud k tomu uvádí, že ŘSSD zadavatel zdůvodnil dostatečně a nelze v jeho postupu seznat, že by povinnosti přenášel na dodavatele. Nebylo nutné v této věci zadávat znalecké či expertní posouzení.
107. Žalobce poukazuje na to, že záměr zadavatele nechat si představit dostupná řešení nelze zaměňovat se složitostí budoucího předmětu plnění, která by mohla odůvodnit použití ŘSSD. Soud uvádí, že předmět plnění byl natolik složitý, že nebylo možné předem přesně definovat všechny požadavky bez dialogu s odbornými dodavateli. Skutečnost, že zadavatel chtěl poznat dostupná řešení na trhu, neznamená, že takový postup byl nezákonný. Tento přístup totiž odpovídá smyslu ŘSSD, které je určeno pro situace, kdy zadavatel potřebuje na základě odborné diskuse s účastníky definovat optimální řešení. K tomu v souzené věci došlo v rámci PTK. Takový postup je v souladu s principem efektivity a hospodárnosti. Zadavatel dospěl k závěru, žádné z nabízených řešení neodpovídalo jeho potřebám, a proto bylo nutné vést odborný dialog. Volba ŘSSD byla tedy nejen zákonná, ale i věcně odůvodněná.
108. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě popsala veřejnou zakázku a vyjádřila se k procesním úkonům žalobce. Dle MU žalobce využívá všechny procesní nástroje k udržení stávajícího smluvního vztahu a dává soudu ke zvážení, zda zjevné procesní obstrukce, kdy žalobce opakovaně učiní procesní jednání a poté ho doplňuje, nehraničí se zneužitím práva. Soud rozumí tomu, že pro zadavatele může být množství procesních kroků žalobce zatěžující. Nicméně, žalobce má zákonné právo se procesně bránit. V tomto kontextu soud neshledává, že by šlo o zneužití práva, přestože žalobce využívá mnoho procesních kroků. Postup žalobce tak nepřekračuje hranice společenské únosnosti výkonu

subjektivních práv. Je důležité respektovat právo žalobce na procesní a soudní obranu, které je součástí regulovaného procesu.

109. MU spatřuje zřejmou křivdu či rozpor se základními zásadami právního řádu v omezení smluvní volnosti v rámci zadávacího řízení nad míru stanovenou legislativním rámcem. Jak sám zadavatel uvedl, proces zadávacího řízení je významně regulovaný, tudíž je nutno podstoupit určitá omezení, která tento proces skýtá. Dle soudu k zadavatelem tvrzeným skutečnostem tak nedošlo.
110. Krajský soud však musí zadavateli přisvědčit v tom, že z ničeho neplyne, že by měl preferované řešení, a že hlavním cílem výběrového řízení je výměna stávajícího systému. S ohledem na skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu lze souhlasit s tím, že v rámci výběrového řízení měl žalobce rovné postavení ve vztahu k ostatním dodavatelům a MU s žalobcem jednala stejně jako s ostatními účastníky. Tvrzení žalobce, že by měl velkou šanci na podání nejvhodnější nabídky, je toliko subjektivním hodnocením žalobce.
111. Z napadeného rozhodnutí lze učinit závěr, že zadavatel nepoptával standardní předmět plnění běžně dostupný na trhu, který by nevyžadoval žádné úpravy. Aby byla uspokojena potřeba zadavatele spočívající v otevřenosti systému, dodavatelé působící na IT trhu musejí upravit své již existující systémy dle požadavků zadavatele a vytvořit tak nové řešení. Je tak zřejmé, že byl naplněn důvod pro použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Správní orgány tak postupovaly správně, pokud aprobevovaly postup zadavatele při volbě ŘSSD jako pro něj nejvhodnějšího druhu zadávacího řízení.
112. Krajský soud uzavírá, že vzhledem k uvedenému nedošlo k nezákonnému postupu správních orgánů, jakož soud neshledal napadené rozhodnutí ani rozhodnutí o námitkách nezákonným či nepřezkoumatelným.

XIII. Závěr a náklady řízení

113. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
114. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
115. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. listopadu 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu